

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De forma institutionorum extraneorum heredum. Rubrica xlvi

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](#)

Prima pars florum.

gitia ei^o coniuge nati vel editi fuerit ex nuc filij, vñ vñ ples masculi vel feminine posthumi vel medio tempore ad lucem quenamvis ipsi vñ lippis cū predictis. f. et b. i. annus partis ex equis portuō sibi in omnib^o bonis suis heredes instituit.

Conformis uticatio-
nū ascēdētū nostrorūz.

Rubrica. xliv.

Cogit q̄s ascen-
dētes suos instituere
tūc demū q̄s nō h̄z li-
beros descendentes
dictū ē. s. iruba. d. institutiōne parē
tū. lī. si spōte velit possit r̄ hilomi
nō eos instituēt si h̄eat d̄scēdētes
Additio. De q̄nō ē dubitātuz:
cū legiā filij relecta etiā c̄ne
os instituere pōt. vt auc. de triē. et
semisse. s. si vero ultra quattuor.
col. iij. Berardus mulert.

Constituet igit̄ eos in vniuerso
hoc mō. In oib^o autē bonis suis
parē auū vel pauū sū. vñ matrē
autā vñ pauā sibi heredē vel he-
redes instituit.

Conformis istitucionuz
extraneorum heredum.

Rubrica. xlv.

Solter testator ex-
traneū velexneos institu-
ere: putat suum filium na-
turalem vel aliquęz de collatera-
libus vel alii quęcūz tūc sc̄z q̄n
legitimos nō habet descendentes vel
ascēdentes: q̄us etiā si h̄eat legi-
tios liberos vel parētes eis i aliq
institutū posset c̄neuz i reliq institu-
ture Itaq̄ instituerit ēxneos hoc
mō. In oib^o autē bonis suis turi-
bus et actionib^o suā filiā naturale
In honrā vñ sibi fratrēl patruū
consagruēt sibi heredē instituit.
Et si respectu salutis aie instituat

loc⁹ venerabilis: ita dices. In ol-
b^o autē bonis suis ralē ecclesiā vel
hosptiale vel puerū rāch xp̄i pau-
peres i iuitu pietatis sibi heredē i-
stituit. Vel sic. puerū p̄dicatoꝝ et
puerū fratrū d̄ sacc̄ ciuitatis boni.
rāch xp̄i pauperes sibi heredes illi-
tuit ex eq̄sportib^o S. nō qualit
xp̄i pauperes illituit ita dices. In
cib^o autē bonis suis iurib^o ractio-
nib^o pauperes xp̄i existētes i ciuita-
te et comitatu boni. dimi urū et pie-
tatis fructu sibi heredes illituit.

Sz nō. q̄ i tali illitutiōne petit di-
stributio ep̄o diocesis: q̄ ḡnialis ē
p̄curator pauperis sue dioecesis. **E**p̄o ge-
neralis si q̄s autē p̄ redēptio: ibi i oib^o ei est p̄cu-
talib^o rē. i. auc. de eccl. i. col. it. rator
q̄d plurimi testatores abhorrent pauperes
noletēs oino q̄ hereditates coxi
man^o ep̄i distribuēt p̄ciat. r̄ id
solēt addere hoc mō. Illos videlz
pauperes q̄ p̄ aie sue salutē dicti
comissarij ei dixerit eligēdos nu-
merādos et noī andos q̄i a se testa-
tore electi et numerati fuissent pro
p̄p̄i et p̄p̄is noib^o declarati: q̄z
quālibet nō p̄ rata/sz illā solūmō
qua ip̄i: comissarij ei designauerit
ex hac hereditate cap̄e voluit et
disposuit portionēz ip̄os comissa-
rios vice dictoꝝ heredū et pauper-
rū hāc hereditate adire. Et attē-
de diligēt q̄ lī talis illitutio ali-
eno arbitrio videat eē comissa: et
iō nō valcre. l. illa illitutio. z. l. ca-
prator as. if. d̄here. isti. tū bñivalz
Si ip̄o testator diceret illū illitutio
quē i. nō voluerit: tū oino cōmī-
tereſ alieno arbitrio et cēt captato-
ria illitutio et p̄sus iutilis: sed
hic testator illituit p̄ia facē pau-
peres xp̄i q̄d bñ facē pōt: quāuis
institutū nō pauper p̄ illitutio
nē restrikerit adcer̄t os pauperes et
heredes per cōmissarios ex post-
facto declarandos.

Additio. Q̄. s. dicta illitutio
valeat tenet L. y. i. l. captatores.

Institu-
tio p̄mis-
sa alic-
no arbit-
trio an-
valeat.

Lēmis: mi-
saru qui cal-
b^o pau: gen-
per de ben-
cilio te claus-
flamme et de-
est p̄mis in qd
fa loco pri-
p̄ceous. Her-
sum. C. v.
lōcs
fidel
sua
dice
vto
de m
via s
Ipmam
causis
Trebel
bonē
marita
an hēa
locū i re
lētis ad
p̄miscau
ele. n
C. v.
for
I
et
cheres
beredar
rl̄ hēa
dia alay
de mre c
P̄seru
uz: q̄ m
q̄ p̄ce
exterrid
heredita

De exheredationum formis. **fol. lxx.**

C. & testa, mili. et post eū Bar. i. i.

illa istitutio. ff. dhere. illi. vbi pos-
nit rōnē. Et no. b̄z eūdē ibidē q̄ i
saru qui casu p̄missio illi p̄missari. aīq̄ ele-
b̄ pau- geris pauperes sūt p̄ueniēdi. q̄ ha-
pc̄p̄ ele- benf loco heredū p. l. si q̄s ad de-
cūo i te cluñādā. p̄uñcta. l. nulli. C. de epi.
stamēto er cle. de q̄ vide lati⁹ p̄ eūdē Bar.
est p̄mis in qđā q̄stioñ p̄ cū disputata q̄ ici
sa loco p̄i: filiū adulū testatoris instituit.
hereduz Berardus mulert.
sunt.

Terū ē tñ q̄d ad hm̄i dubita-
tiōes solet testatoris p̄cē vñ aliquē
fidēlē amicū heredē istitutre di-
stributionē ip̄i⁹ hereditat̄ p̄ aia
sua ip̄i⁹ fidēi p̄mittēdo. et tūc ita
dice⁹ In oib⁹ aut̄ suis bōis. D. ei⁹
vñorē v̄l. C. ei⁹ cōpatrē sibi heres-
dē istitut: disponēs & rubens q̄ p̄
aia sua & parētū suoz hereditatē
ip̄sam croget & distribuat int̄ p̄ias
causas & circa mſe opa: & distribu-
tionē ip̄az sue fidēi & charitatē cō-
mittēs. H̄z cū stud videat eē q̄d
dā fidēconūs: querit vñrū pos-
sit dñalcari trebeliā: co porro: &
locū i re vñ q̄ nō: cū i relictis ad pias cās
licet ad ccesset ois falciā. vt i auct. de ec-
clie. titu. S. si autem heres. col. ix.

Trebel-
lianica
an hēat
licet ad
pias au-
sus?

Additō. Vide q̄dri. s. i rub.

de fal. detrac. rc. Berardus mu-

De exheredationuz
formis. Rubrica. xlvi.

Returū m̄f aut̄
alic̄s de ascēdētibus
p̄mis vñm̄is hñs a-
liquē de his liber: q̄s
est stādov istitutre vñ
exheredare tenet: & volēs illū ex-
heredare poterit hoc facere: si tñve-
rā hēat atq̄ legitimā cās i gratitu-
dis aliquā. s. et his q̄b⁹ liberi p̄t
de ure exheredari & illā i testō ex-
p̄serit: hoc mō. Insup. S. filiū su-
us: q̄i m̄in⁹ atrocē iiecit i eū: vñ
q̄i p̄ueniēti pocula ei mortē paue-
exheredauit oīno & ab oī subā et
hereditate sua constituit alienum

K. vero sibi heredem instituit.

Additō. Quot aut̄ & q̄ s̄nt cāe
pp̄i q̄s parentes p̄t exheredare
filios diti. s. i rub. de libe. fīni ḡ-
dō legitimis & naturalib⁹ iā nat̄.
i vñuma additōe. Berardus mu.

Si no. neq̄ istitutre neq̄ exhe-
redare voluerit poterit p̄terire cām
verā iscrēdo: hoc mō. Prete. H̄
filiū vñ neptē suā nec istituit: nec
exheredauit: q̄z cū eū honeste ma-
rito p̄ligere voluissz ip̄a magis ele-
git luxurari. P. no hēdē istitutre

Additō. Aduerte q̄ premissas
duas formas ponit etiā Spe. i. t.
de istru. editio. S. cōpendiose. f. si.
si autē is qui aliquem tenetur in-
stitutre. Berardus mulert.

Et no. q̄ talis p̄cēritio facta eūz
cā sine a p̄fe sive a m̄f. aut ab ali-
quo d̄ ascēdētib⁹ p̄m̄is vñ m̄f mis-
tantuz valer cōtum exheredatio.

Additō. Ita tenet Azo. i sum-
ma. C. de libe. p̄fe. in p̄n. & Spe.
vñi. s. Berardus mulert.

Filiū aut̄ vñ ali⁹ ex libe. parē-
tes exheredare vñl p̄tentre p̄t vt
sup̄i⁹ dictu est: iscrēdo exhereda-
tiōi vñl p̄teritiōi vñā et illis sepiē
causis legitimis quib⁹ liberi p̄t
parentes sive exheredare.

Additō. Caſas. pp̄i q̄s filiū
p̄t sive parentes exheredare scri-
psi. s. in rubri. de insti. parētū seu
ascendētū. in iij. col. vltimē ad-
ditionis. Berardus mulert.

De formis vulgaris
substitutiōis. Ru. xlviij

Gloniā secūdū
naturalem et rationa-
bilem ordinem insti-
tio sicut p̄m̄is grad⁹
vñ precedere: substitu-
tio vero tanq̄ secūd⁹ grad⁹ sec⁹
tecirco posib⁹ tradita sunt istitu-
tionē exēpla. de substituō formis
immediate dicam⁹: i q̄libet aut̄ exē-
plo pp̄i maiore evidētiā substitu-